

Nepotpisani se dopisi ne iskazuju.
Prepisana će plama tiskaju po četvrti, svaki redakcija. Oglašati od 8 radačaka stajno 60 din., za svaki redakciju više od 60; ili u slučaju opštovanja
uz pogublje sa upravom. Novac će biti poštarskom naplatu (nemoguće postalo) na administrativu „Naša Sloga“. Imo, prozim i maj, bilježi poštui valja točno izmisliti.

Komu list nadodje ne vrimo, neka to javi odpravnici u otravanju pismu, sa kojim se no plata poštarsko, niko ne izvaja napis: „Roklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a naslega sve pokvari“. Nar. Pos.

Gdje je bezvladje i skoro barbarstvo?

U Istri ima većih mjestnih občina, nego li u drugih pokrajina Cislejtanije. Većo mjestno občino imaju prednostili pred manjimi. Ono obavljuju tako poslovne pravne poslove dajotvornog dajotkruga i upravljuju luke i mostove i brine se lako za dobrobit občinara.

Poslovno pravne poslove dajotkruga obavljaju su občina istarska u zadnjih dvadeset godinah kako tokom, često primiljene o. k. oblasti. Svoje vlastito poslovno obavljaju sa velikom većinom zlo, i takove, koja su predu nosom nadzorno oblasti nad upravom občinskega imetka, slavnoga zemaljskoga odbora u Poreču. Snovito većih mjestnih občin u Istri nisu nit imali na misli dobrobiti dotičnih občinara. Njima, knjigom najsjajnijim prikazuju dajotgodišnja praksa, više je ne misli, kako da potajljivo hrvatsko pruđanstvo Istra. Njihova izvršujuća oblast privlači jo, da sa postavljanju nezakonitosti, bezpravju, neurednosti občinah, koja su u njezin talijanski rog puhalo, dočim je unatočju uništiti občinu, koja su redovitiju obavljaju svoja poslova, ali kojoj nisu u njezin rog puhalo, kojoj nisu htjeli tjerati talijansko politiku.

Poglavitni njezin amjer bio je živiti talijansko u pokrajini, i tomu amjeru žetvovo se jo sva, i dobrobit občinah. Pač, da so uspijevaju pronađu tomu amjeru uzraditi, radilo se je izravno na upravljivanju občinah, na osimostu občinara, da ne puke sa siromanski postupku po dragoj volji.

Voljá to za većini istarskih občinah, obstojećih iz gradića talijanskoga iao gradića i iz hrvatskih selak i selacih. I dočim se jo u gradićih nastajalo, da so podigno ustanovna za kripljenje odnosno širenje talijanske svosti, valjalo je za sela pravilo: plati pak šuti. Za njo se njo napravilo nit nužnih cestah nit vodnjakih, a kamo li školah, da u novije doba nastojalo se jo prokoristi mu i orku. Soljak-Hrvat nek ostano kod motika, a nko će se izobraziti, nko se izolirati talijanski, nko usiće „drevnu kulturu“.

Istarski Hrvati, strpljivi kao i drugi već po naravi, snasali su dugo taj postupak. Prebuli su se kad njima je već do nokata dogorilo, kad su se vidjeli na rubu propasti. Počeli su se služiti prava, koje njim zakon daje; u virome izborih občinskih zastupstava dali su se na nogo, išli su izabirati zastupstvo, koja bi pošteno upravljala občinskim dobrim, koja bi se brinula za njihovu dobrobit.

Ništa naravnijoga od toga. Čovjek bio u kojem zlostavlju, nastoji si pometi, a kad se jaš po zakonu i za zakon, redovito i za red, proti bezakonju i norodu bori, tad svaki poštenu čovjek nemže nego odobriti njegovu borbu i želiti mu čim povoljniji uspjeh.

Uza svu takvo reku ukorjenju vlast protivniku, imajući sva sredstva na raspolaganje i dobivajući podpo-

rah s raznih stranah, nasi su občinari, priečeni i od svih, odkud bi se najmanje očekivati moglo, u raznih občinah uspjeli u svojoj borbi.

Da nit nospominjemo Kastva, koji je već pred više godinama osuđio poklonske namjeri svojih protivnika, jestimo se Buzota, Pazina, Žminja, Tinjana, Višnjanu, Motovunu, Oprtlju, pa i Griznjana. Ako i nabijalo, koliko je uan poznato, nadzorništvo priminjeno u ovu poslednju občinu, nko i jo unistio izbor u predprijedajući, uko i nije u svih, občinu bio najbeztrutniji izbor načelnika, jedno stoji, a to jest, da su se socijalni občinari znatili dočudnjoga gospodskog gospodarenja, da njim jo dočudjalo plati i ništa dočuditi, da i oni kodo imati svoja, da kodo da se poštano gospodari s občinskim imetkom i da se občinsko oblasti za svoj jednaku brinu.

Uz to htjeno mogu se s vremenom popraviti dosadanje neke pogreške, i občina moći će napraviti tako valju, po zakonu i u redu.

O nekih može se to već sada reći. Nu leko su nasi občino podupirano u njihovu poštunu nastojanju, u redovitom upravljanju i uredovanju od strane zemaljskoga odbora, svim je pozunto.

List, izlazeći u Poreču, kao da je izvan sobe kad piše o občinskim izborih, u kojih pojavljuju ili su pojavljeni Hrvati. Pišu ob občinskom višem u Motovunu, voli da jo novi načelnik motovunski prosti kmot, koji i u lo podpisuje svoje ime, i da su satorice višenikah slični i u hrvatskoj glavi. Pišu ob občinskim izborih u Oprtlju voli, da je svakomu jasno, kako je skodna nadzorna politika protitalijanska u javnom živjenju. Dovoljno je, da daje, s pomenuti „pravo občinah Pazin, Buzet i Žminj, da njim se pridruži odmah ideja bezvladja i skoro barbarstva.“

Mi držimo, da je občinsko više u Motovunu sastavljeno iz muževanih poštanih, poštene v upravi vredni više nego li učenost. Poštano više može učiti vještih činovnika, bez kakvih nobi se moglo upravljati nit mnoge talijansko občine, u kojih imaju načelnik, koji jedva podpisuju svoje ime i savjetnikah, koji nit imena podpisati neznađu. Uprava nespostolila, ma bili oni još učeniji, nprvi doktori prava i odvjetnici, mora dovesti občinu u propast, ako se jož brzo sa uprave neodstrani. Mi neznamo koliko su vještii u čitanju i pisajući članovi motovunskoga više zajedno sa načelnikom, a ako je onako, kako porečki list piše, tko je krov, da jo tomu tako? Zar Hrvati u Istri upravljaju školami, u kojih se može steti sposobnost u čitanju i pišanju i drugih znanosti? Občinsko zastupstvo i mjestno školsko više bilo je talijansko; kotarsko školsko iče je po većini ili izključivo tali-

janjsko; slavni zemaljski odbor je talijanski. Zato se nisu te oblasti povrnila za škole, u kojih bi se i okolišani motovunski mogli bili naučiti čitati, pisati i drugo? Popitaj se malo „hnbico“ kod svojih patronal, a Vi Hrvati istražite, da so Talijani, ni oni koji bi moral, na samo nebrinu za Vele izberačnije, promi i za to plaćato kako i oni, nko da Vam se onda još rugaju, nko usto izobraženi.

Otkladi bi se, da neima tako slabo občinsko upravo u nijednoj pokrajini Cislejtanije, kaže u Istri u ovo dva deseta poslednjih godina. To najbolje kaže dosadanja talijanskog uprava buzetala, da ne navajamo drugih, da ostanemo pri onih, koji ne navadju porakto trubila. Kako je s raduni predbili upravu u buzetalu občini? A što je učinila bivša pravinska uprava za izvengradsko občinu? Nego to bivšo pravo gospodari u Poreču i drugud, o tom oni žute, a napadaju na občinsko uprave hrvatske još prije nego li upravljaju počinu. Identično raju ih s bezvladnjom i skoro barbarstvom, a da njim drugo prigovoriti nemogu nogo. Što su hrvatsko, Neosvrnju se na takovo strastvono pisanju, kojim se občinsko uprave hrvatsko bezrazložno istovještaju bezvladju i skoro barbarstvom, i tim drži najmnogobrojniju narodnost u Istri, pisanju, koja se ipak nezaplijnjuje, mi i ovom zgodom savjetujemo našim aprivam samu sličnost: Pobilježite, tuđe uko činova i propuste predsjednički talijanskih uprava, pak jož dočučišteni putom „Naša Sloga“ makar i u posebnih otisoih, da budoto pak moglo i vi i svi Vaši privrženici odgovoriti na noosnovana spoštovanja naših protivnika proti Vašoj upravi, da bude svakomu i svagđuju, gdje je bezvladje i skoro barbarstvo.

D O P I S I .

Sa Osoršćem početkom kolovoza. Načrano nashi izradili postiglo je svoj cilj. Ministarstvo je odlučilo, da u Norozihima ima biti talijanska škola! Ovo se je pitano vuklo već mnogo godina, a danas je rješeno neškodno ono čisto hrvatsko občino, omamljeno i pokvareno šarenjačkim duhom. No pitaju otkuda počeo u godini 1880. u Norozihima 700 Talijanaca, a tok 340 Hrvata, jer znamo kako su se onda kovali Talijani ovada i po Istri. Al da bi i bilo u Norozihima samo 340 Hrvata, zar oni neinju niti toliko prava, da kad se ne svaki način hodo nametnuti surišna talijanska učionica, niti se no dalo niti paralolka? Pa će nam jož tko kazati, da nam puto povoljan vječi ogora. Jest, vjator jo toli povoljan, da kdo nam no pogromog talijanskog matice, kojim hoće g. Žuk, da slijom zavioni staro hrvatsko, mi pogibosmo!

Osuda, kojom se jo rješio poznati vam prizor gde hrvatskih naroda među g. popom A. Kirindićem i Salatom, no daje ovom miru sreća. On vali, da neće i u upravu primiti hrvatskih našnicu, drugim rječim, on koko će uvek prkositi,

izlaz svakog četvrtca na celom arku.

Dopisi se novrađuju nko so natiskaju.

Nebijegovan listovi se neopravljaju. Prodijata s postorom stoji 5 for, za 10.000 for. na godinu. Razmjerno for. 21/2, i 1 za pol godinu. Izvan carovlja više poštarskih.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 12

zakonu i pravici. Šlim mu je bila dostavljena osuda, potvrđena i od višeg trdičnog audišta, požurio se, da pita u Poreču svjata, kako mi se jo ponosati i kako do se parbojne troškove platiti. Iz Poreča mu nedovršio, da bi sve troškove smao snasati on sam, jer je protuzakonito ukratio izplatu i odbio hrvatsku namiru i svjetlosti ga, da unapred bude pravni i pravodilji, već mu rekao, da noko prisje uprave bratovčinu odlaže, koko i odakle do se troškove naknaditi, a ujedno noka odlučo, ne bi li bilo shodno i moguća platići orkavim njihovim trećim poštarskim naputkovima; a tlu bi se izbjeglo obvezati primati hrvatsku namiru. G. Salata bio je također umorio počesnijici odbor, da bi se pritužio na carovlju niti dečinivo učinio, al mu je on odgovorio, da to na njega opada.

Ind 28. juliša iznio je gosp. Salata dopis počesnijicu odbora na sjednici uprave osavetili bratovčinu. Ondje su svl. članovi uprave izjavili, da bratovčino neinju imati naknadili troškovima i začupljenoj orkavim izjavili, da zakonom njih primajući učinio i da oni ne dopuštaju, da se o njihova što otključno na učinak troškovih, imprečnih upravi nezakonitim i hrvatskim postupkom g. predsjednikom. Kako vole to pravila bila, kad bi uročinska orkava moral, same řeči platiti do troškova, koja ujor mora sama uprava bratovčinu ili bolje g. Salata podupriu naknaditi?

Po uputi pokrajinčkog odbora bude glasom predsjedničkivim odluceno, da će unapred izplaćivati orkvo poštarskim naputkovima.

Pitamo mi, joli može poštarska primjera (recoops), gdje nijo nikada navodeno zašto se novac dođe i uža kazano je li tim dug izplaćen, zamoliti biljegovanu i radoviti namiru? Komu se mill rod i novčenih poslovnih i komu nijo razum strančarkom stražu zadržljjen, kazati će, da to nije jedno to isto. U Poreču i u Osoci nudi se drugačija.

Dolje pitamo, tko će omati taj surišni trošak? Zar orkva? Al ovi imaju primiti cijelu trećinu bez održanja poštarskih troškova, kojih nije trebalo. Zar zadržava bratovčinu? To nije za nju korisno?

Nego mi smo viđeni gledati u Istri kako so bez koristi i potrobe razaplje javni novac, pa se ne bi prečudili kad bi to g. Salata učinio i kada bi mu to pokrajinčki odbor odobrio.

Pogled po svetu.

Trst, dno 15. agusta 1888.

Austro-Ugarska: Dno 12. t. m. prošlo je devet godina, da je gosp. Taaffe prouzeo predsjedničtvu austrijskog ministarstva ustrojiv ujedno skoro posve novo ministarstvo. Nakon devet godišnje njegova vladavina neina nazivana trijedan, a tok 340 Hrvata, jer znamo kako su se onda kovali Talijani ovada i po Istri. Al da bi i bilo u Norozihima samo 340 Hrvata, zar oni neinju niti toliko prava, da kdo nam neće i u upravu primiti hrvatskih našnicu, drugim rječim, on koko će uvek prkositi, zadržati, da se zadovolji njihovim pravodnim željama i zahtjevom. Tajiti se ne može, da je Taaffe ovde ili onđe u kojeg materijalno zadržavaju pojedinim slavenskim plemenom, no glavni uvjeti ostade učinjeni kod svih, napose kod nas užaži Slavenah, neizpunjeni. Mi u Prinjoru neiznamo se skoro nišim povrhaliti, što bi nam bilo ovo ministar-

stvo u narodnom školskom ili gospodarstvenom pogledu koristna ili dobra pružilo. Grof Taaffe može se pako povoljiti, da vlasta sto deset godina, ali na tom imade se zabavljati više slavenskoj popustljivosti nego li obzirnosti njegovog ministarstva narađenim Slavenom.

Naša braća u Koruškoj slave izbornu pobedu izabavaju na mjesto pokojnoga vodje koruških Slovenceva Andreja Einspilera, njegovoga netjeka Grgure Einspilera, koji će bez dvojebe shoditi stopu svoga velikoga rođaka.

Ovih dana vrše se izbori u političkom kotaru koparskom na mjesto pok. zastupnika Križanca. Ovog godine biti će izabrani fiduciari, koji će izabratи dne 30. avgusta zastupnika u Kopru.

Zemaljski sabor za Istru sazvan je za dne 27. t. m. prije dake nego li bude obavljen izbor u Kopru.

K vojničkim vježbama u Belovaru, kamo dolazi cesar i kralj, doći će i engleski prieslonašliednik princa valeskog.

Brzojnjika biskupa Strossmayera na ravnatelja hrvatskoga avouitštva prigodom avođenosti o dočekatopradišnjeg pokrštovanja Rusije, zadržala je neprijateljom Slavonstvu silnog postolja.

Zidovsko-liberalna štampa incenčira blavnog biskupa na križ samo da uyoj je to moguće.

Pošljodnjih dana pisalo se mnogo, da će odstupiti hrvatski ban grof Habsburg, a na njegovo mjesto da će doći mladi grof Pejačević.

Srbija: Kraljica Natalija, koja se natally opto u Perizu, dobila je poziv od srpskog konzistorija, da si imenuju zastupnika, koji će pozvarati kod razpravah konzistorija o razstavi braka. Kraljica bi bila rada smanila došta, da se brani, ali znaoč, da toga kralj dopustio nebi, izabrao si zastupnikom bivšega ministra Pirotića.

Bugarska: Velevljetni da se no mogu složiti kako bi odpravilo princevo Koberge iz Bugarske, pramda su uva u tom alegu, da mu tamo neima obstanka. Vodje pojedinih stanaka dogovoruju se jer kako bi se u glavnih točkama složili u sludžaju, da primo zaupiši kneževinu. Reci bi, da ga i njegovi prijatelji u izvan Bugarsko na ejeđutu ostavljaju.

Rusija: Ruski princi vječaju i razpravljaju, da li bi se imala odpraviti ili zadržati pokrajinska zastupstva ili takozvana zomstva. Konservativci dokazuju, da so timi zastupstvi ništa posećiglo nije dočim tveđo liberalici, da ona nisu ostala bez dobitki posliedicah.

Francezka: U nadjolju birati će tri departamente svoje zastupnike u narodni parlament. Republikanci se nadaju, da će skoro svuda najhov kandidati prodiri. I poznati general Boulangier kandidira na više mjestih.

Italija: Talijansko čete pretrpila su opet poraz u Masovi. Brzojavljaju naime od tamo, da bijaše jedan odio talijanskih četa od abisinsak na padut i potučen. Poginulo da je 5 talijanskih časnika. Pak da Talijani nisu juvaci za primat batine.

Belgijska: Kralj Leopold putuje u Englezku, da tamu uredi nekoja kolonijalna pitanja srednje Afrike.

Njemačka: Sudac po pisanju njemackih službenih i poluslužbenih novinah nisu Niemi zadovoljni sa uspjehom dogovorom između carevih u Petrovom dvoru.

Franina i Jurina

Fr. A la, ma sam se nasmijao neki dan na vrh Učki.

Jur. Dragi ti čemu?

Fr. Pazinska gospoda su se pripojila goru na voloh i na krovah, kako i nakođa žid, vi kada su se osili, ya obojane zomlju.

Jur. Ča so niani bali, da bi mogli provagnuti tamo na hrvatsku stran.

Fr. Nisu otoli tamu ni pogledat, već su mahali s ūdoli Orzetom, ki su pošli kapulu i pilo.

Jur. Ma, porečka kuma pišo, da su prilik na Ušku mužki i žensko hodeo, pak jili do nobe kvali, da su junasck hodili.

Fr. Tor smaš, da voli nomoro jušto do smogna vrha, kako ne primeša mula otovor.

Jur. Tako mi tako!

Fr. Ho, ho, oj Oiganoso!

Jur. Jur morec prusti ihodo na mren.

Fr. Al sanu otoli ponagi oiganos vam Oprtalj do gospodl kobilinu prodat.

Jur. Bil je vod tanto, pak su kupili unja njeza tovarlja, a ričet su gradsko žurjanjaku, a kobilu da nobi muoli kumot raspalti, sad da tu se nasi kmoti pačat saken kruhom i vodom, a glasovat da to za ovoje pravo mužu.

Fr. Poštena njim vorat!

Različite vesti.

Previšnji dar. Njeg. Velič. em i kralj Fran Josip I. dovorao jo u avio blagajno for. 200 za popravak crkve i župnog stana u Pazinu.

Izbori fduolušarja u Bugotu obavili su dne 13. i 14. u našemom mru i redi. Prvog dana glasovalo je narodnih utradača i protivnici mli jedan. Drugog dana t. j. dne 14. glasovalo je narodnih jedinstvenih 121 i protivnici optu mli jedan. Glasovalo je dake u svemu 213 narodnih biradnic, izbrav 28 fduolušara, koji su dne 15. t. m. evi dati ghe narodnomu komidatu. Bljubo mnu kod izbora nešteko neobčno nevidelic mli jedinstvene protivnike, kojih su povukuci u spise kmo i mudićev. Da je pak vladno svuda i otočno vremeno uzor u red, zastupa je u prvom redu nudi biradnic, koji su se ponudili koju uvoj ozbiljno i trično; no zastupa ide poneteč i nabo šaršunski i mudićev, koji se akterice znađu da su prošla era krasna po njih vremena, kad su je moglo bez kažnjenja budit, izazvati i uznomititi mnu mgo birade. Sraka kralja dake nism pravakonu na Buzecšini, koji su uspostavili mli i red u onoj občini, a čas i slava njim i svim njihovim časitim birećem, koji su osvietljeći i dne 18. i 19. avgusta svoje poštene lice. Živili biraci buzetsko obdove!

Obdinski izbori u Oprtlju. Od tamo pišu mnu 14. t. m.: Dne 21., 22. i 23. t. m. obaviti će se opt izbori za naš občinski zastupstvo. Šarenjačko područje nico klate se urek po našoj občini, da ponute i prevara puke za predstojedoči izbora. Došlo ih i u Brda ali su tuj odmali bill poplaćeni; kušali su srodi i na Gradiški i Topolovcu, ali uznaduan njim bijaš trud. Pošli su napokon i u Ždenrovo slobom glasbom, gdje bijaše primljeno od 3 ili 4 kornjelskih propicanja. Pogostili su par „Aviva“ i ništa drugo, jer in jima fale komu postoli komu hlače i nukomu i klubuk, tako da su jedni prilični drugim. Oprtaljska gospoda i naši Šarenjački misle, da imaju žepu pobjedu izbora, ali da bi pravo znali kako su nas ogorčili, kad su unistiši prevo izbore, nebi bili toga zaista učinili; ako toga ne vjeruju čemo njim do malo dana pokazati što su oprtaljski „čavci“.

Dosetna ili ozoner. U poslijedujom broju opoziciju smo, da su žitelji moto-vansko občino mjeseca avgusta prešlo go-

dino upravili molbu na Njeg. Veličanstvo u Boču, da so uredo točki dugovi desetino. Šada nalazimo u posljednjem broju porečkog latača kratko izvješće sjednice, što ju je držala Šarenjačka junta u Poreču dne 9. julija t. g., a u tom izvješće istamo, da su se potrobitim razjašnjenjem povraćene c. kr. namjostništvo molbu žitelja motorvanskog i oprtaljanskog občina, što su ju upravili na Njegovo Veličanstvo, to molbu žitelja Šarenjačke, što su ju upravili na Njegovo pravu i slobodu misterija predsjednika g. grofa Taaffe-a u Boču. Iz toga doznamo, da je molba Motorvansaca ležala preko 8 mjeseci kod Šarenjačke junte u Poreču tako, da su molitci bili prisiljeni pozuriti u Boču riosibu redeno molbo. Ozajtci nam jo ješ, da su pak molbo za procjenju proti istim molitvama datirano od mjeseca aprila tokuće godine, prem se je moliti, da so zaustavio ovršni koraci dok nestigno raskošno.

Istarek zabor sazvan je, kako javljamo i na drugom mjestu za dne 27. tog mjeseca.

Iz Herpelja nam piše, da je uslijed savnih i privatnih prijaveh ravnateljstvo državno željoxolno poduzeće lutrag proti nekojim državljima željoxolnim dinovnikom, poslužnikom i kraljevce, koji su na onoj postaji Škandalozno prizore izvadili, o čemu bješo govoru u „Eduinstvu i „Njenoj Slogi“. Lutragom se dokazalo, da bješu prijava tuncijito, jer jo vido spomenuti osoba što globom, prestatom ili odustrenom u službu kašnjenje. Šada je uveden red u majoj portaji gile užljame nova, prijavit u pravdilju nam Ben. Otvoren je i natodjek na mjesto krštenja na postaji o svatko žoli, da su isto podleži četvorku postolja i tlocrnu, napose takovomu, koji poznati nadž odnositi i nad joški.

Đalavsko podgorno društvo i Lestu privedujo na dne 26. t. m. volku u vru vru vru. „Al mondo novo“ predlogom godišnjeg blagovorijenja društveno zaštavio i rođendana svoga pokrovitelja Njeg. onarca i kraljevske Visoke Kraljevske Rudolfa. U jutro u 8 sati polnoči članovi društvenom zastavom i glasom no delu u crkvi sv. Antuna novoga, gdje do se stoji sv. misa. Društveni pjevaci odjeljivali do glingolsku mru g. Kosovom. Poslije podno i to oko 7 sati zapođeli do vresion u rođenom vru slobodnim programom: 1. Godba „Najveća“ korandrea, 2. Povest: „Sokolska“, mužki zbor, 3. Nagovor produžnikov, 4. Godba: „Croatika hymna“, 5. Novod: „Pozdrav“, abor s bariton-solo, 6. Godba: „Potpouri slovanskih nepeova“, 7. Stritar: „Medeja“, doključuju gospoda Nadlikšova, 8. Godba: „Oj Banović!“ 9. a Carl: „Slavjanka“ i 10. Volario: „Veseli družba“, mrsani zbor. 11. Vilhar: „Domača doma“, 12. Godba: „Blažena posma“ mudićev zbor. 11. Godba: „Bojna posma“ mudićev zbor. 12. Godba: „Prava žalba“ i umotni oprij. — Uzimajući k mudićevu za svakog zivota. Člani prve načelnosti su učinili izvode.

Glayna skupščina „Bratovčadno hrvatskoj ljudi u Istri“, obdarivati se so, kako jo razvijao i „Ogulin“ na trećoj stranici, dne 8. septembra t. g. u 8. sata poslijje podno u „Narodnom domu“ u Kvarcu. Upozorjuju naše držatolje i sve prijatelje naše „Bratovčadno“ na redeni oglas, preporučujući gge. Šaršunom, da se u što vodbeni broju na skupščinu dostaviti izvode. Konstitucionalno zastupstvo u Tinjanu. Kako bijaše onemotivo javljeno, konstitucionalno se to dne 8. t. m. novo občinski zastupstvo u Tinjanu u najlepšem redu i kraljevskoj slogi. Iz Pazina došao je sam kralj članov povaglići g. Ivan Štimac, koji je pročitao dotločno priznaje raskonači isto u hrvatskom jeziku ljepe rastumačio. Pozvan našištveni zastupnik, da znesodno predsjednički stolovi, pregeveri baš po školički proporučili svojim drugovima, da bješu složno načelnike i vrečnici. Izabran jednoglasno našištvo molba g. k. glavar. Zatim izređo sam g. glavar vrlo liop gavor preporučujući načelniku, svjetišćem i slobom zastupstvu slogan, mudićev, mudru i tričnu upravu, toču i strege vršenju zakonakl i žraljčini i zomljivici, da bi takodjer učražala u liopu umjetnosti, za koju ima mnogo prirodjene dar.

Po misi vratala so dječa u školu. Što da kažemo o izpitu? Nećemo se baviti potankostim, jer bi to bilo sasme svršivo za ono, koji poznaju vrelinu i vještina g. učitelja Adolfa Justa. Mi ćemo samo

spominuti to, da tim izpitom bijaše svršito prisutno zastupničko čest, pokazav tim, da polačo u nas podupno povjorjenje, izrazili nam občinski imetak, da svjedoči i poštoto šnjim upravljamo, te da budomo praviti oti naše občino. Vi pak dana složno ovdo sakupljeno htjeđesto mono odlikovati višom čestu, izabрав mo naime svojim glavarom, čestu proviškom za osobu mog nizkog zvanja i bromom pretežkim u sadanjih okolinosti za moje slavne sile.

Nu kad jo želja puka takova i Vi gospodo zastupnici to hoćete, primili su to breme, nu uvjoravam Vas poštovanu riosču, da neprimam oto čestu iz častolepnosti noga iz pravo ljubavi do Vas i do puka, a kojim dičim i dičiši oti želosi i veselo. No nasljam se na moje nedovoljno znanje noga na pomoč božju, pomoč Vasu, blagaklonost ovdo zastupnog poglavitog gospodara za koga Vas pozivljen, da svi složnim naklonom potčastimo (na što mu se svi naklonišo) oslanjam se i na radinost na koju Vam obicejam, da ēu ju u svakom obziru nu krije občino uličiti. Šada mi je napokon opomenuti Vas nožkičudju niti sada da njo čestu brez dužnosti, a tega držim, da smo mi svi uz podložiju nju čest u dužnost, vezani. A kakva je ta dužnost?

Najprije na saduvanje i umnoženje občinskog imetka, kojim smo dužni mudro, trično i razborito gospodariti i držim kraljevnu za razno potrobu tečiti. Drugo, da svim slijani složno i jedinstveno nastoljimo, da se popravi i nepraviti pravili i privača luhav do Boga i brata svoga da se u nobudo vido dogadjala stvari ublažljivljivih, koj su u veoma sramnotu, kreditljive, da i paginili na očlu občini. Svaki od nas do dobro znati, da smo kao pravi kraljani dužni ovravljati i državno, zomljivo i občinsko zakono, koji stito uštu slobodu i sloburnost, valjeno kojoju potvrdio naš promill otvo, promilostivi vlasti Ivan Josip I., komu Vas pozivljen, da kao vjerni podanik slijeni kraljevsko tečiti. Ivan Josip I. (našto svi uzeljeno klijuno uromeno Živoj D)

Nakon toga bijaše svržena ta važna slijednica to podje svaki pre svojim poslu. Tim je došlo občinska uprava u narodno ruko, Iz kojih su neko budo il rada, slogan i luhav, već uklada iznemiti. Protivnici naših grožili nam se Koprom i Gradčkom, a mi smo mru dobro dake otkali osudu oblasti znajući, da pravda i zakon končno pobediti mora. Šada je dake nastalo uba slogo, radi i šrednja o Bogu da opamotili su i oni, koji su bili nominirani načelni posjek. Izpit u puškoj školi u Modruščini. U utorku dne 7. o. m. držao se je u našoj školi založljivi izpit pod predsjedničtvom nadolžnika iz Lovrana g. Turčića. Ponajprije odošao dječa u lopom redu u crkvu, da Bogu zahvalju, što su jo udostojno uzdržati u tlekom očelu občinsko godišnje Živo. U djeecom ill su također i roditelji. Svetu mru stalo je voleđnici i velozaučnici naši gospodini župnici Marij Slobodno. Na liliči dječio i roditelja su njih tojno blaženstvo i to zato, što su dječao dobro znala, da je napokon nadolžno vremeno život, gdje do svatko poznato ono što je pošljao u školi, a u vjedno nastalo doba, gdje su oni naučiti male zlatne slobodice, a roditelji su se vesili, video avu dječu zidovljovinu i rotutu. Kad so jo služba božja svržila, zapjala g. župnik količinu načelničkih pjesama: Te o Bogu i u i i m o. Odnah zatim razligao se po crkvi glas orgulje, a u isto vremeno nastavio djevojčice dobrano uvožbano pjevati pjesmu, dakako uviči pravčene orguljami. Osobito valja nam tuj izzaknuti gđicu. Marija Veličko kao darovita orguljica. Kolika li jo pred dvo godine vlastala u našoj crkvi jednoljnost, jer so je na orguljama uviči jedno držakalo, dočim sada znado viša putu redona gospodinje svršivoj liopljimi varšnjacim i mnoge užititi, to i nehotice krasnou harmonijom primukati vjorju no što vodu pobržnost. Mi ostavimo gđicu Mariju Veličkoj baš od srca na liopom uspiju, što si ga je u kratko vremenu znala stoti, želoti, da bi takodjer učražala u liopu umjetnosti, za koju ima mnogo prirodjonega dar.

Po misi vratala so dječa u školu. Što da kažemo o izpitu? Nećemo se baviti potankostim, jer bi to bilo sasme svršivo za ono, koji poznaju vrelinu i vještina g. učitelja Adolfa Justa. Mi ćemo samo spominuti to, da tim izpitom bijaše svršito prisutno zastupničko čest, i tažko da bi mogao prigroriti štograd zašom učitelju ma i onaj, koji traži u našom oku slamicu, dočim sas i ogo grode nit vidi. Al no same g. učitelja, već i g. vjoruditelja Josipa Gojstana ido volika bivala, što je toli ljepe prošli izbori hotje mi puk počastiti naši priravio svoju dječu u nauku vjoro. S tega

đe im obojici biti Moščeničani vaska za hvalni, želodi, da bi oni i nadalje nastavili svoj rad oko prosvjeti, koja do nam bili jedinom i eejurnom stazom da bolje budućnosti.

Slava Junačkim Tinjancem: Na pobjadi, koju si jeste mukotrpno sa pravom u ruci izvještili — uzprkos svakojakoj pakljeni spletici narodnih dušmana, te tako so izjavili iz jarma nemiloga tutorstva, svakojaka našljila i gotovo propasti moralno i materijalno, u koju Vas htijeduo porinuti „slavni kulturonosi“ — ovim putem kličo „Vam određujem: „Živili svetlosti, hrabri Tinjanj! Živio destiti novozahrami Jim nadolnili g. Šime Dusar!“

Skup Hrvati na Porečini.

Mlada misa u Linduru: Poslije što nam već kroz osam dana zvonyći svj. simi milorudčini glasovi vasku predajecu svetostanost navjesta, ovanu napokon i nadjelo 20. srpnja o. g. Ovog dana izpuni se opot jedna od najvećih želja našaboravog nam biskupa Dobrile, budući da je stupio tog dana opot jedan sin njegovog naroda pred oltar Svetišnjega, da mu prikazuje pokravu štalu za se i ljubljenići na vasku, i to u obitelj mladomilnika g. Frane Steinbuttera, sina poštene lindarske obitelji, u svakom obziru destita mladida.

Vod ranim jutrom pođeo se sakupiti mnogočet pobožnog naroda od svih strana u našem gradištu, na 10 sati započeo svećana sv. misa. Crkva bježao dubkom puna. Kaže namino nas uredu, da je još jedno podiplato raztrgati noge li mihi misu propustiti.

Na poluku iz kuda u crkvu popratili mladomilnik mnogobrojno svećenstvo, bogoslovio, te bezbrojna mnovica pobožnog naroda. Kad stupi svećana na povorku na mladomilnikom crkvi na prag, znaro mu koru mnogobrejni pjevali i svirači „Mladomilnik bud podržavan! itd.“ i „Mladomilnik bud podržavan! itd.“, zapadno sv. misa.

Poslije ovajnečaju stupi na propovijednički pred. g. Ante Kulic, dokan bukotski, te proboski velo krasan i gumanljiv govor, koji je potaknuo i kršćanu, što svećenstvu, u istini jest. Našprvo predstavljal mladomilnik prisutnouku puku. U I. dijelu svog govora razloži razna miješanje raznih ljudi o svećenstvu, i to što misle o svećenstvu neznačio, što mislili a što goričili kršćani. U II. dijelu propovijed nam, koju naveljeno valja da imamo o svećenstvu i što on u istini jest. Na koncu obrati se k mladomilniku, te ga uz njegovo spanovo opomeno zanomil, da život podstolić binguacovoj pjesmi i prihvatomu navodu.

Pjevanje pod sv. misom bježao ljeput i ako usmjerimo u obzir prekratko vrijeme, u kojem se nepravilo pjevali i svrđali, jake dobre. Onoblika bivala ljepe gospodru daska bogoslova, koji pomognuo uz njegovo domovo kod pjevanja za gudajućim i prihvatomu navodu.

Pjevanje sv. misu antukivo se mnogobrojnim gostovima u kući mladomilniku, gdje i ostatak u veselim i prijateljskom razgovoru do nedi. Vredno je spomenuti, što vjeku tuj zastupano skoro sve slavljenske pokretnjice učestvovale. Tu je mogao vidjeti kako se rukaju i veseli jednokrvni braća: Čoh sa bratom iz Štajsarske, Kranjsku, Istro, Dalmaciju itd. Vršici objeda započeo zdravice. Nazdravio se našprvo i optovano gosp. mladomilniku, zatim destičim njegovim roditeljom itd. Po zdravljima se svim i pjevalo što narodno što umjetno pjevimo.

Nemoćeno mimoći a da ne spomenemo što se i u ovaj prigodi njekoji za svećenu gospova i našo dijelo „Bratovđe“ sjetlje, te joj snabrašo prvič i drugog dana ljeput svetuči od 60 for.

Kadno se u vođar razstado družvo, poda se mladji naraštaj u čitaonici, da se malko razmazi a izvanjski gostovi vratiši so njekoji svojim kućama, a njekoji prenoveću ovdje.

Drugi dan osta ovđo priličan broj gostova, te se sakupilo opot kod prijateljskog stola u mladomilnikovu kući, gdje so takodjor ljeput zabavljaju pjevanjom, zdravljicami itd. Uz zdravice, upravljeni na mladomilnika i njegovo roditelje, spomena jesu vredno i one, koje bijahu izredno zajedničkoj ljubavi braće iz Česko, Dalmaciju, Istro, Hrvatsku itd. od Dalmatinaca gosp. Jakića i Čeha g. Nedveda, ovoga u česckom jeziku. Govorio je taj gospodin toliko i jasno, da ga svi prisutni i nauki soljac razumije.

I tako prodjо i taj dan u prijateljskom razgovoru i veselim pjevima. Poslije podne stali se izvanjski gostovi i prijatelji razlaziti, a mi ostadeošmo žalostni, što ne mogosmo i nadalje ostati u kolu jednokrveno nam braće i prijatelja.

Jednu samo pada u oko avakomu kod to svećanosti i to, što nobijako vidjet po obližnjem narodnih trobojnica. Rokodj. nam da-toga nije dopustilo kotarsko glavarstvo, premda nam se prije dozvoljavalo i bez posebnih molbi izvještati narodno zastavo. Ako je bila ova zastava moje ikoliko na mjestu u vremenu zadnjih izbora, sad tuga u ovakvih svećanostih novovidjamo. Ako i odvođe blistala u ono doba trobojnica ukojim našim slepčom, sada jamačno neima da koga oslipi u Lindaru.

Krašna uprava u talijanskoj občini. U tržaškom listu „Il Mattino“ od neđelje današnje dana iz Novog grada (Cittanova) u Istri, u kojemu se pripovida vrlo krasnili stvari u upravi sa občinskim imenom u onoj občini. Među ostalim kaže dopisnik, da je pomanjkuo for. 1081/81/ občinskoga novca, da to znado za to el. zamjalki odbor i politička oblast, ali da se nitko nemiđa, da tomu zhu doskođi. Za to krašno vijesti propuštam tržaškom listu svu odgovornost a mi čemo, čim nam dođe proračun, donijeti u celosti ili bar u izvatu redoni članak.

Ustreljen medvjed. Iz Klana pišu nam 10. t. m. sličodole: U ponodoljak dan 6. t. m. razdrobar je medvjed jednomu odvajnjomu knjatu kravu a drugomu ranio u telu tako, da je jedva ozdraviti. Sljedećog dana dođe vodo državu, a modju tim šumskim upravitelj g. Stramor i naš učitelj gosp. Lučnik, ne misto, gdje bježao ostanak krave, da tu dođe dojeku medvjeda. Da male pokaču se ubila medvjed ljeđu ravno ostanakom, da li oni omanti drudu. Zanjivši su vjuljdu lovec, okrenuo se, pušku pušku a naš medu minijatuiruš leđorno u gustoj šumi. Sljedili ga nobijako moguno radi mimo, koja je sur bila nastala. Drugog dana posli su lovel za slobodni krvi te nadjelo komadu, gdje ga laguno pomicbu i sam sobom razgovaraju. Oni su još pokazali i sam sobom razgovaraju. Oni su još pokazali kad dočasni kući trikun, žona mi apava i uvećano kralj. — **Darovalta djeva.** Matija Ali kaže da mi čemo, gdje su vi učito na vudu bezdžola! — **Djeva:** Oh — i mi znamo sve na imen — maško!

Pronađen medvjed. U Klano pišu nam: Odje, video sum orme tako ornoga, da već nijo mogao biti crnji. — **Otač:** Zbilja! — a kako jo lagidno po prilici ovu. — **Sin:** Tako da bi mi mogao ugledom bioli krik na dolu napraviti.

U ponodan, Boskožan neki gospodin rado nazivao redovnikovu vlaščad, pa ga zauvrat u vlastno notko: Jesto li bili kada u smisloši? — Nisam odgovori gospodin. — Onaj nastavil: Nomojto tuncu nikad podi, jer bi vas mogli — pojesti.

Dopisnica uredničtvina.

G. dopisnik u Lovrani. Vido lavdajušči listnik doma u budućem broju jer nam je stiglo na danušni broj prekano. Srednjem od izdaja i hvataju na tržnjici — Dobrinjima. To je našim nezadovoljstvom, da Narodnošću namenjeno zajedno. To uvidimo u izvadku u po-rečju „stab“. Plasit da miha ga i Brandan odizdav.

Dopisnica upravnicičtvina.

Od dne 25. pr. m. do 14. t. m. prepostašo nam predstupi sledeći P. n. gg. M. P. Sv. Ivanac za 88. — Sk. V. Pil for. 150 — N. B. Kastav za 88. — M. D. Zvončar za pol. 88 — J. M. Begić za 11. — L. K. b. Gorica za 88 — E. D. Gorica za pol. 88 — A. M. Pil za 11. a. 88 — S. Klanca za pol. 88 — I. V. Grabež za 88 — N. M. Kordula za 88. — A. B. Rokica za pol. 88 — M. M. Žmita za 11. a. 88 — M. G. Stijan za pol. 88 — Dr. M. L. Voleško za 88 — P. J. Bogomil za 11. a. 88 — I. M. Bakar za 2. a. 88 — G. I. Perol za 87 i pol. 88 — E. K. Podgradić za 11. a. 88 — M. K. Božović za 1. nov. 88 — I. Č. Lukve za 11. a. 87 — M. J. Fuzulija za 88 — I. J. Premluda za 88. (u buduću izvodu nisu postati „drugdju vrednosti“) — Austrija-Pazin za 11. 88. — P. S. Lošinj za 11. a. 88 — A. M. Lanđšteza za 88. — M. M. Sušak za pol. 87 — A. B. Stridov nov. 30. R. K. Rječa za 11. a. 88 — E. P. Karagić za 11. a. 88 — M. J. Portoi za 87 — V. M. Parin za 88 na radun — F. M. Boljan za 88 — A. S. Štatalje za 87 for. 190 a za 88 for. 1. — Br. h. G. Kastav 2. for. — R. R. Punat za 11. a. 88 — L. I. Kastav za 11. a. 88. I. G. Pličan za 88 — A. S. Dobrinj za 11. a. 87. I. a. 88. — A. D. Kek za 11. a. 88.

Književnost.

Sjaj „Danico Ilirska“ ili preko 860 citata o raznim kriještinstvima i dužnostima, sabrano ili iz svijet točaja „Danico Ilirska“ M. S. Strašimira (Nared boz na rodjnosti jest točko bez kosti. Živinika ilirskog). Zagreb 1888. Nakladom antikvarne knjižarnice M. F. Stremackoga. Cilona knjizi broširan je 1 for., sa zlatoremom 1 for. 50 novčića.

„Vlener“ broj 31. XX. godišta izlašao je sa sljedećim sadržajem: „U registraturi“, romans „Majka divljanka“, crtica francuski napisao Guy de Maupassant. „Nadožda

Nikolajova“, prispovjet; ruski napisao Vrsovod Garđin, pravo Stj. Lukić. Pustopisnice otkice iz Lika, piše Ivan Dovčić. „Schopenauerova karakteristička život“ i smrti“, napisao M. Ž. Književna plama: „Narodno pjesmo Muhamedova u Bosni i Hercegovini“, sabrao Kosta Hörmann, rečenju prof. dr. L. Marjanović. Listak Slike: „Isus i velika griežnica“, „Kaznionica u Zenitu“ (u Bosni).

V i e n a o izlazi svake subote. —

Cijena mu je na četvrt godinu 1 fr. 75 novčića. — Svi brojovi od početka godine mogu se dobiti.

Pošalice.

Oglas. Neki točan, redan načelnik oglaši: Tko ubije biočnoga psa, mora ga dovesti do modje, da so kalcvo zlo ne dogodi.

B a d a v a s a v t r u d . U d i t o l j : Ako imadot na jednoj nogi čarapu (blodju) pa na drugu još jednu: navučiš, koliko čarapu imadot? — **D j a k :** Ja neznam nikada čarapu. — **U d i t o l j :** Ako so u kotonu našli jedno pravo, a otac kupi dva, jedno, koliko zvijaci imate? — **D j a k :** Mi neznamo nikada zvijaci. — **U d i t o l j :** Ako imadot jedan kaputlje, a majka ti dade još jedan, koliko kaputlja imadot? — **D j a k :** Oh! to moja majka nikad noudari. — **U d i t o l j :** Da bi imao jednu jambu, a ostrači ti dade još jednu, koliko bi jambuški imeno? — **D j a k :** Nađu Janušku novčiću, da je ja neznamo još. — **A d i t o l j :** Ali je još jedna vodica! — **A l i :** Vodica! — **E n g i l e r :** No, vodica! — **A d i t o l j :** U vodici vodice! — **A l i :** U vodici vodice! — **E n g i l e r :** No, vodica! — **A d i t o l j :** Vodica! — **A l i :** Vodica!

S m o l a. Do blon — uprava dana, kad dočasni kući trikun, žona mi apava i uvećano kralj. — **D a r o v a l t a d j e v a . M a t i :** Ali kaže da mi čemo, gdje su vi učito na vudu bezdžola! — **D j e v a :** Oh — i mi znamo sve na imen — maško!

P r o c o r o n a. S i n : Odo, video sum orme tako ornoga, da već nijo mogao biti crnji. — **O t a c :** Zbilja! — a kako jo lagidno po prilici ovu. — **S i n :** Tako da bi mi mogao ugledom bioli krik na dolu napraviti.

Oponodan, Boskožan neki gospodin rado nazivao redovnikovu vlaščad, pa ga zauvrat u vlastno notko: Jesto li bili kada u smisloši? — Nisam odgovori gospodin.

Onaj nastavil: Nomojto tuncu nikad podi, jer bi vas mogli — pojesti.

Dopisnica uredničtvina.

G. dopisnik u Lovrani. Vido lavdajušči listnik doma u budućem broju jer nam je stiglo na danušni broj prekano. Srednjem od izdaja i hvataju na tržnjici — Dobrinjima. To je našim nezadovoljstvom, da Narodnošću namenjeno zajedno. To uvidimo u izvadku u po-rečju „stab“. Plasit da miha ga i Brandan odizdav.

Br. 9.

Oglas.

Na temelju §. 15. družvotinih pravila enziva se redovita godišnja skupština „Bra-tovštine hrvatske ljudi u Istri“, koja će se obdržavati u prostorijama „Narodnoga doma“ u Kastvu dne 3. septembra t. g. u 8 sati poslije podne sa sljedećim dnevним redom:

1. Pozdrav predsjedniku.
 2. Izvještaj tajnika.
 3. Izvještaj blagajnika.
 4. Izbor upravljajućeg odborn.
 5. Izbor revizionalnoga odborn.
 6. Eventualni predlozi.
- Odbor „Bratovštine hrvat. ljudi u Istri“. Kastav, 11. agusta. 1888.

Ante Turak,

Josip Vlah,

tajnik.

PROJETNI LIJEK.

Kao najstariji i najstarije pristojni liječnik za mlađe i stare, za osvježenje i odstranjanje po-kvarne krv, proprijetari majstrovina i licencirani vodici uporabljavaju slovaca i nuličkano

buđimske

Rákóczy-vode,

koju jake posobice proporučati nije treba. Ginojno skalište u Trstu uviđe vrijedno poslovanje kod vlasničkih zidova brzeša Lonar, Ivana Cillia; zatim kod J. Serravallia, to u svih ljekarnah i mlađevalnih trgovinah.

